"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯଥା ସମୟରେ ନିଜର ଘରକୁ ଫେରିଯିବାକୁ ହେବ ସେଥିପାଇଁ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାର ସମୟକୁ ବଢାଇଚାଲ, ଏହି ଦୁଃଖଧାମକୁ ଭୁଲି ଶାନ୍ତିଧାମ ଏବଂ ସୁଖଧାମକୁ ମନେ ପକାଅ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- କେଉଁ ଏକ ଗୁଢ ରହସ୍ୟ ତୁମେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଇଲେ ସେମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ହଲଚଲ୍ ସୃଷ୍ଟି ହେବ ?

ଉତ୍ତର:- ସେମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଅ ଯେ ଆତ୍ମା ଏତେ ଛୋଟ ବିନ୍ଦୁ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ସେଥିରେ ଅବିନାଶୀ ପାର୍ଟ ଭରି ହୋଇ ରହିଛି, ଯାହାକୁ ଆତ୍ମା ଅଭିନୟ ରୂପରେ କରିଚାଲିଛି । କେବେହେଲେ ଥକିଯାଉନାହିଁ । ଏଥିରୁ ମୋକ୍ଷ କାହାରିକୁ ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ତ ଅତ୍ୟଧିକ ଦୁଃଖକୁ ଦେଖି କହୁଛନ୍ତି ଏଥିରୁ ମୋକ୍ଷ ମିଳିଗଲେ ଭଲ ହୁଅନ୍ତା, କିନ୍ତୁ ଅବିନାଶୀ ଆତ୍ମା ପାର୍ଟ ନ କରି ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି କଥାକୁ ଶୁଣି ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ହଲଚଲ୍ ସୃଷ୍ଟି ହେବ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ମିଠା ମିଠା ଆତ୍ମିକ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଏଠାରେ ତ' ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନେ ଅଛନ୍ତି । ବାବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ବାସ୍ତବରେ ଏହି ଦୁନିଆରେ ଗରିବମାନେ କେତେ ଦୁଃଖୀ, ବନ୍ୟା ଆଦି ହେଲେ ଗରିବମାନେ ଦୁଃଖୀ ହୋଇଥା'ନ୍ତି, ତାଙ୍କର ଆସବାବପତ୍ରର ଅବସ୍ଥା କ'ଣ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ଦୁଃଖ ତ' ହୋଇଥାଏ ନା । ଅସରନ୍ତି ଦୁଃଖ ହୋଇଥାଏ । ସାହୁକାରମାନେ ସୁଖୀ କିନ୍ତୁ ଏହା ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ ପାଇଁ । ସାହୁକାର ମଧ୍ୟ ରୋଗରେ ପଡିଥା'ନ୍ତି, ମୃତ୍ୟୁବରଣ ମଧ୍ୟ କରିଥା'ନ୍ତି, ଆଜି ଅମୁକର ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା, ଆଜି ଏହା ହେଲା । ଆଜି ପ୍ରେସିଡେଣ୍ଟ ଅଛନ୍ତି, କାଲି ପୁଣି ଗଦି ଛାଡିବାକୁ ପଡୁଛି । ଘେରାଉ କରି ତାଙ୍କୁ ତଡି ଦେଇଥା'ନ୍ତି, ତେବେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଦୁଃଖ ଅଟେ ନା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଦୁଃଖର ତାଲିକା ମଧ୍ୟ ବାହାର କର, ଏହି ଦୁଃଖଧାମରେ କେଉଁ କେଉଁ ପ୍ରକାରର ଦୁଃଖ ଅଛି । ତୁମେମାନେ ସୁଖଧାମକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ, ଦୁନିଆର ମନୁଷ୍ୟମାନେ କିଛି ବି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ସେମାନେ ଦୁଃଖଧାମ ସୁଖଧାମର ତୁଳନା କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ସବୁକିଛି ଜାଣିଛ, ଏକଥା ସମସ୍ତେ ମାନିବେ ଯେ ବାସ୍ତବରେ ଏମାନେ ସତ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ଯାହାଙ୍କ ପାଖରେ ବଡ ବଡ ଘର ଅଛି, ଉଡାଜାହାଜ ଆଦି ଅଛି, ସେମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି କଳିଯୁଗ ଆହୁରି ୪୦ ହଜାର ବର୍ଷ ଚାଲିବ । ପରେ ସତ୍ୟଯୁଗ ଆସିବ । ତେବେ ଏମାନେ ଘୋର ଅନ୍ଧକାର ଭିତରେ ଅଛନ୍ତି ନା । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଦେବାକୁ ହେବ, ଆଉ ଅଳ୍ପ ସମୟ ବାକି ଅଛି, ସେମାନେ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ କହୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କରି କହୁଛ । ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ପୁଣି ଏହି ସୃଷ୍ଟିରୂପି ଚକ୍ରର ପୁନରାବୃତ୍ତି ହୋଇଥାଏ । ଏହି ଦୁଃଖଧାମରେ ରୋଗ ଆଦି ସବୁ ହୋଇଥାଏ । ତୁମେ ଅଳ୍ପ କିଛି ମୁଖ୍ୟ କଥା ଲେଖିଦିଅ । ସ୍ୱର୍ଗରେ ଦୁଃଖର ନାମ ମଧ୍ୟ ରହିବ ନାହିଁ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଏବେ ମୃତ୍ୟୁ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି ଗୀତାର ଅଧ୍ୟାୟ ଚାଲିଛି । ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଏହି ସଙ୍ଗମଯୁଗରେ ହିଁ ସତ୍ୟଯୁଗର ସ୍ଥାପନା ହେବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜା କରୁଛି ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ସତ୍ୟଯୁଗରେ କରାଇବେ ନା । ବାବା ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ।

ଏବେ ଆମେ ସୁଖଧାମକୁ ଯାଉଛୁ, ତେବେ ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ନେଇଯିବାକୁ ପଡିବ । ଯିଏ ବାବାଙ୍କୁ ନିରନ୍ତର ମନେପକାଉଛନ୍ତି ସିଏ ଉଚ୍ଚପଦ ପାଇବେ, ସେଥିପାଇଁ ବାବା ଉପାୟ ବତାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମେ ଯୋଗର ତୀବ୍ରତାକୁ ବଢ଼ାଅ । କୁମ୍ଭମେଳାକୁ ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ସମୟରେ ଯିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ସମୟରେ ଯିବାର ଅଛି । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ଜଲଦି ଜଲଦି ଯାଇ ପହଞ୍ଚିଯିବ । ନା, ଜଲଦି କରିବା ଆମ ହାତରେ ନାହିଁ । ଏହା ତ' ଡ୍ରାମାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇ ରହିଛି । ଏ ସମସ୍ତ ମହିମା ଡ୍ରାମାର ହିଁ ଅଟେ । ଏଠାରେ କେତେ ଦୁଃଖଦାୟୀ ଜୀବଜନ୍ତୁ ଅଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏମାନେ ରହିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ମନରେ ବିଚାର ଆସିବା ଉଚିତ୍ ସେଠାରେ ଏହି ଜିନିଷ ସବୁ ରହିବ । ସତ୍ୟଯୁଗର କଥା ତ' ମନେପଡୁଛି ନା । ବାବା ହିଁ ସତ୍ୟଯୁଗର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି । ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ସଂକ୍ଷେପରେ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସିଯିବ । ଯେପରି ବୀଜ କେତେ ଛୋଟ, ବୃକ୍ଷ କେତେ ବଡ ହୋଇଥାଏ । ତାହା ଜଡ, ଇଏ ଚୈତନ୍ୟ ବୀଜ । ଏହାଙ୍କ ବିଷୟରେ କେହି ଜାଣିନାହାନ୍ତି, ସେମାନେ କଳ୍ପର ଆୟୁଷକୁ ଲମ୍ବା ଚଉଡା କରିଦେଇଛନ୍ତି । ଭାରତ ହିଁ ଅଧିକ ସୁଖ ଏବଂ ଅଧିକ ଦୁଃଖ ପାଉଛି । ରୋଗ ଆଦି ମଧ୍ୟ ଭାରତରେ ଅଧିକ ହେଉଛି । ଏଠାରେ ମଶା, ମାଛି ସଦୃଶ ମନୁଷ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁ ମୁଖରେ ପଡୁଛନ୍ତି, କାହିଁକିନା ଏଠାରେ ଆୟୁଷ କମ୍ । ଏଠାକାର ଝାଡୁଦାର ଅର୍ଥାତ୍ ମେହନ୍ତର ଏବଂ ବିଦେଶରେ ମେହନ୍ତରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେତେ ଅନ୍ତର ରହିଛି । ସମସ୍ତ ନୂଆ ନୂଆ ଉଦ୍ଭାବନ ବିଦେଶରୁ ହିଁ ଏଠାକୁ ଆସୁଛି । ସତ୍ୟଯୁଗର ନାମ ହିଁ ହେଉଛି ସ୍ୱର୍ଗ । ସେଠାରେ ସବୁ ଜିନିଷ ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ହେବ, ତୁମକୁ ସେସବୁର ସାକ୍ଷାତ୍କାର ମଧ୍ୟ ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ହେଉଛି ସଙ୍ଗମଯୁଗ ଯେତେବେଳେ କି ବାବା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଏହିଭଳି ବୁଝାଉଥିବେ ଏବଂ ନୂଆ ନୂଆ କଥା ଶୁଣାଉଥିବେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମକୁ ଦିନକୁ ଦିନ ଗୁହ୍ୟ ଗୁହ୍ୟ ରହସ୍ୟ ସବୁ ଶୁଣାଉଛି । ଆଗରୁ କ'ଣ ଜଣାଥିଲା ଯେ ବାବା ଏଭଳି ବିନ୍ଦୁ ସ୍ୱରୂପ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଭିତରେ ସୃଷ୍ଟିକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ଅବିନାଶୀ ପାର୍ଟ ଭରି ହୋଇ ରହିଛି । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଅଭିନୟ କରିଆସୁଛ । ଯଦି ତୁମେ ଏକଥା କାହାକୁ କହିବ ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧି କେତେ ହଲଚଲ୍ ହୋଇଯିବ ଯେ ଇଏ କ'ଣ କହୁଛନ୍ତି, ଏତେ ଛୋଟ ବିନ୍ଦୁ ଆତ୍ମାରେ ସମସ୍ତ ପାର୍ଟ ଭରି ହୋଇ ରହିଛି, ଯାହାକି ଅଭିନୟ କରି

ଚାଲିଛି, କେବେ ବି ଥକିଯାଉନାହିଁ । ଏକଥା କାହାକୁ ବି ଜଣାନାହିଁ । ଏବେ ତୁମମାନେ ବୁଝିପାରୁଛ ଯେ ଅଧାକଳ୍ପ ସୁଖ, ଅଧାକଳ୍ପ ଦୁଃଖ ରହିଛି । ବହୁତ ଦୁଃଖ ଦେଖି ମନୁଷ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି — ଏଥିରୁ ମୋକ୍ଷ ପାଇଗଲେ ଭଲ । ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ସୁଖ ଏବଂ ଶାନ୍ତିରେ ରହିବ ସେତେବେଳେ କ'ଣ ଏହିପରି କହିବ । ଏହି ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ଏବେ ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି । ଯେପରି ବାବା ଏହି ସୃଷ୍ଟିରୂପୀ ବୃକ୍ଷର ବୀଜ, ତେଣୁ ତାଙ୍କ ଭିତରେ ସମସ୍ତ ବୃକ୍ଷର ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ସାରା କଳ୍ପବୃକ୍ଷର ମଡେଲ୍ ଦେଖାଇଛନ୍ତି ନା । ସେଠାରେ କ'ଣ ଦେଖାଇପାରିବେ । ତେଣୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ଆସିଯାଉଛି, ତେବେ ତୁମେମାନେ କେତେ ବିଶାଳ ବୁଦ୍ଧି ହେବା ଦରକାର । ତୁମମାନଙ୍କୁ କେତେ ବୁଝାଇବାକୁ ପଡୁଛି । ଅମୁକ ଅମୁକ ଏତେ ସମୟ ପରେ ପୁଣି ଅଭିନୟ କରିବାପାଇଁ ଆସୁଛନ୍ତି, ଏହା କେତେ ବଡ ଡ୍ରାମା, ଏହି ଡ୍ରାମାକୁ ତ' କେବେ କେହି ଦେଖିପାରିବେ ନାହିଁ, ଅସମ୍ଭବ । ଦିବ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି ଦ୍ୱାରା ତ' ଭଲ ଜିନିଷ ଦେଖାଯାଇଥାଏ । ଗଣେଷ, ହନୁମାନ ଏମାନେ ହେଲେ ଭକ୍ତିମାର୍ଗର । କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଭାବନା ରହିଛି ତେଣୁ ଛାଡିପାରୁନାହାନ୍ତି । ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି କଳ୍ପ ପୂର୍ବଭଳି ପଦ ପାଇବା ପାଇଁ ପଢ଼ିବାକୁ ପଡିବ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେବାକୁ ପଡିବ । ଶିଢ଼ିରେ କିପରି ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଉଛନ୍ତି । ଏକଥା ତ' ପିଲାମାନେ ଜାଣିଗଲେଣି । ଯେଉଁମାନେ ନିଜେ ଜାଣିଛନ୍ତି ସେମାନେ ଅନ୍ୟକୁ ବୁଝାଇବାରେ ଲାଗିପଡିବେ । କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି କରିଥିବେ । ଏହିଭଳି ମ୍ୟୁଜିୟମ ତିଆରି କରି କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଶିଖାଇଥିବେ । ତେଣୁ ଏହିଭଳି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ କରୁଥିବେ ମଧ୍ୟ । ଏହା ଡ୍ରାମାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅଛି । ଏହିଭଳି ଦିନକୁ ଦିନ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଚାଲିବ । ଗଳି ଗଳି ଘରେ ଘରେ ଏହି ସ୍କୁଲ୍ ହେବ । ଏହା କେବଳ ଧାରଣା କରିବାର କଥା । ସମସ୍ତଙ୍କୁ କୁହ ତୁମର ଦୁଇଟି ପିତା ଅଛନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ବଡ କିଏ ? ଯାହାଙ୍କୁ ସମସ୍ତେ ଡାକୁଛନ୍ତି କୃପା କର, ଦୟା କର । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମାଗିଲେ କିଛି ବି ମିଳିବ ନାହିଁ । ମୁଁ ତୁମକୁ ରାସ୍ତା ବତାଇଦେଇଛି । ମୁଁ ରାସ୍ତା ବତାଇବା ପାଇଁ ହିଁ ଆସିଛି । ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ପୁରା ବୃକ୍ଷର ଜ୍ଞାନ ରହିଛି ।

ବାବା କେତେ ମେହେନତ କରୁଛନ୍ତି । ବାକି ବହୁତ କମ୍ ସମୟ ଅଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋର ସେବାଧାରୀ ସନ୍ତାନ ଦରକାର । ଘରେ ଘରେ ଗୀତା ପାଠଶାଳା ହେବା ଉଚିତ୍ । ଅନ୍ୟ କିଛି ଚିତ୍ର ଆଦି ନ ରଖି କେବଳ ବାହାରେ ଲେଖିଦିଅ । ଏହି ବ୍ୟାଜ୍ ହିଁ ତୁମପାଇଁ ଚିତ୍ର । ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ଏହି ବ୍ୟାଜ୍ ହିଁ ତୁମର କାମରେ ଆସିବ । ଏହା ଇଶାରାର କଥା ବର୍ତ୍ତମାନ ଜଣାପଡିଯାଉଛି ଯେ ଅବିନାଶୀ ବାବା ସ୍ୱର୍ଗ ହିଁ ରଚନା କରିବେ । ତେଣୁ ତୁମେ ଯେତେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେପକାଇବ, ତେବେ ଯାଇ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯାଇପାରିବ ନା । ଏକଥା ତ ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମେ ପତିତ, ଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ପବିତ୍ର ହେବୁ, ପବିତ୍ର ହେବାର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପାୟ ନାହିଁ । ସ୍ୱର୍ଗ ହେଉଛି ପବିତ୍ର ଦୁନିଆ, ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ ହେବାପାଇଁ ହେଲେ ପବିତ୍ର ନିଶ୍ଚିତ ହେବାକୁ ପଡିବ । ତେବେ ଯେଉଁମାନେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯିବେ ସେମାନେ ନର୍କରେ କିପରି ଘାଣ୍ଟି ହେବେ, ସେଥିପାଇଁ କୁହାଯାଉଛି ମନମନାଭବ । ତେଣୁ ବେହଦର ବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କର ତେବେ ଅନ୍ତିମ ମତି ଅନୁସାରେ ତୁମର ଗତି ହେବ । ଯେଉଁମାନେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯିବେ ସେମାନେ କ'ଣ ବିକାରୀ ହୋଇପାରିବେ କି । ଭକ୍ତମାନେ ଏତେ ବିକାରୀ ହୋଇନଥା'ନ୍ତି । ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ମଧ୍ୟ ଏପରି କହିବେ ନାହିଁ ଯେ ପବିତ୍ର ହୁଅ କାହିଁକିନା ସେମାନେ ନିଜେ ବିବାହ କରାଇଥା'ନ୍ତି । ସେମାନେ ଗୃହସ୍ଥିଙ୍କୁ କହନ୍ତି — ମାସରେ ଥରେ ବିକାରରେ ଯାଅ । ବ୍ରହ୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଏପରି କହିବେ ନାହିଁ ଯେ ତୁମେ ବିବାହ କରନାହିଁ । ତୁମ ପାଖକୁ ଆସି ଗନ୍ଧର୍ବ ବିବାହ କରି ପରଦିନ ସବୁ ଖେଳ ସମାପ୍ତ କରିଦେଇଥା'ନ୍ତି । ମାୟା ବହୁତ ଆକର୍ଷିତ କରିଥାଏ । ତେବେ ବି ଏହି ସମୟରେ ହିଁ ପବିତ୍ର ହେବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ, ତେବେ ଯାଇ ପ୍ରାରବ୍ଧ ମିଳିବ । ସେଠାରେ ତ' ରାବଣରାଜ୍ୟ ହିଁ ନାହିଁ । ତେଣୁ ବିକାରୀ ବିଚାରଧାରା ହିଁ ରହିନଥାଏ । ରାବଣ ହିଁ ବିକାରୀ କରାଇଥାଏ । ଶିବବାବା ନିର୍ବିକାରୀ କରାଉଛନ୍ତି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ । ଘରେ ଘରେ କ୍ଲାସ୍ ହେବ, ତ ସମସ୍ତେ ବୁଝାଇ ପାରିବେ । ଘରେ ଘରେ ଗୀତା ପାଠଶାଳା କରି ଘରବାଲାଙ୍କୁ ସୁଧାରିବାକୁ ହେବ । ଏହିଭଳି ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଚାଲିବ । ସାଧାରଣ ଏବଂ ଗରିବ ଯେପରି ସମସାଥୀ ଅଟନ୍ତି । ବଡ ବଡ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଛୋଟ ଛୋଟ ଲୋକମାନଙ୍କ ସତସଙ୍ଗକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଲଜ୍ଜା ଲାଗିବ, କାହିଁକିନା ଶୁଣିଛନ୍ତି ଏଠାରେ ଜାଦୁ ଅଛି, ଭାଇ ଭଉଣୀ କରିଦେଉଛନ୍ତି । ଆରେ, ଏହା ତ' ଭଲ କଥା ନା । ଗୃହସ୍ଥରେ କେତେ ଜଞ୍ଜାଳ ରହିଛି । କେତେ ଦୁଃଖୀ ହେଉଛନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ଦୁଃଖର ଦୁନିଆ । ଏଠାରେ ଅସରନ୍ତି ଦୁଃଖ ରହିଛି ପୁଣି ସେଠାରେ ଅସରନ୍ତି ସୁଖ ମଧ୍ୟ ରହିବ । ତୁମେ ତାଲିକା କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କର । ୨୫-୩୦ ମୁଖ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ ଦୁଃଖର ତାଲିକା ବାହାର କର ।

ବେହଦର ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବର୍ସା ପାଇବା ପାଇଁ କେତେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବା ଦରକାର । ବାବା ଏହି ରଥ ଦ୍ୱାରା ଆମକୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଏହି ଦାଦା ମଧ୍ୟ ଛାତ୍ର ଅଟନ୍ତି । ସବୁ ଦେହଧାରୀ ଏଠାରେ ଛାତ୍ର ଅଟନ୍ତି । କେବଳ ଶିକ୍ଷାଦାତା ଶିକ୍ଷକ ବିଦେହୀ ଅଟନ୍ତି । ବାବା ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ବିଦେହୀ କରୁଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଶରୀରର ଅଭିମାନକୁ ଛାଡି ଚାଲ । ଏହି ଘର ଆଦି କିଛି ବି ରହିବ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ସବୁକିଛି ନୂଆ ମିଳିବ, ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ତୁମକୁ ବହୁତ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହେବ । ଏକଥା ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଅନ୍ୟଆଡେ ଅଟୋମିକ୍ ବୋମା ଦ୍ୱାରା ବିନାଶ ମଧ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯିବ । ଏଠାରେ ରକ୍ତର ନଦୀ ବହିବ, ଏଥିପାଇଁ ସମୟ ଲାଗିବ । ଏଠାରେ ବହୁତ ଖରାପ ମୃତ୍ୟୁ ହେବ । ଭାରତ ଅବିନାଶୀ ରାଷ୍ଟ୍ର, ନକ୍ସାରେ ଦେଖ ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନ ଯେପରି ଏକ କୋଣରେ ରହିଛି । ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ତା'ର ପ୍ରଭାବ ଏଠାରେ ପଡିବ ନାହିଁ, ଏଠାରେ ରକ୍ତର ନଦୀ ବୋହିବ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହାର ପ୍ରସ୍ତୁତି ଚାଲିଛି । ହୋଇପାରେ ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ତାଙ୍କୁ ବୋମା ଲୋନରେ ମଧ୍ୟ ଦେବେ । ବାକି ସେହି ବୋମା ଯାହାକି ପକାଇବା ଦ୍ୱାରା ଦୁନିଆ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଏ, ତାକୁ କଣ ଧାରସୂତ୍ରରେ

ଦେବେ । କମ୍ ମାନର ବୋମା ଦେବେ । କାମର ଜିନିଷ କ'ଣ କାହାକୁ ଦିଆଯାଇଥାଏ କି । ବିନାଶ ତ' କଳ୍ପ ପୂର୍ବଭଳି ହେବାର ହିଁ ଅଛି । ଏଥିରେ ନୂଆ କଥା କିଛି ନାହିଁ । ଏହା ଦ୍ୱାରା ଅନେକ ଧର୍ମର ବିନାଶ, ଏକ ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା ହେବ, କିନ୍ତୁ ଭାରତ କେବେ ବିନାଶ ହେବ ନାହିଁ । କିଛି ତ' ରହିବେ ନିଶ୍ଚିତ, ଯଦି ସବୁ ମରିଯିବେ ତେବେ ପ୍ରଳୟ ହୋଇଯିବ । ଦିନକୁ ଦିନ ତୁମର ବୁଦ୍ଧି ବିଶାଳ ହୋଇଚାଲିବ । ଆଗକୁ ପାଠପଢା ପ୍ରତି ତୁମମାନଙ୍କର ବହୁତ ସମ୍ମାନ ରହିବ । ଏବେ ପିଲାମାନେ ସେତିକି ସମ୍ମାନ ଦେଉନାହାଁନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ଏତେ କମ୍ ପାସ୍ ହେଉଛନ୍ତି । ବୁଝିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି ଯେ, କେତେ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରିବାକୁ ପଡିବ ପୁଣି ସ୍ୱର୍ଗ ଦୁନିଆରେ ଡେରିରେ ଆସିବେ । ବିକାରୀ ହୋଇ ଯଦି ତଳକୁ ଖସିଲ ତେବେ ପୁଣି କରିଥିବା ରୋଜଗାର ମଧ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ପୁଣି ସେହି ପତିତକୁ ପତିତ ହୋଇ ରହିଯିବେ । ପୁଣି ଆଉ ଉପରକୁ ଉଠିପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବାଙ୍କ ହାତ ଛାଡି କେତେ ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି, ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଯିବାବାଲା ଅଛନ୍ତି । ନିଜେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ସମୟରେ ଶରୀର ତ୍ୟାଗ ହେଲେ ଆମର ଗତି କ'ଣ ହେବ । ଏସବୁ ବୁଦ୍ଧିର କଥା ନା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେମାନେ ହେଉଛ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନକର୍ତ୍ତା, ଯଦି ତୁମ ଭିତରେ ଅଶାନ୍ତି ଆସିବ ତେବେ ପଦଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । ତୁମର କାହାକୁ ବି ଦୁଃଖ ଦେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ବାବା କେତେ ସ୍ନେହରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମୋର ପିଲାମାନେ କହି କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଛନ୍ତି । ଶିବବାବା ବେହଦର ପିତା ନା । ସାରା ଦୁନିଆର ଜ୍ଞାନ ଏହାଙ୍କ ଭିତରେ ଅଛି, ସେଥିପାଇଁ ତ' ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏହି ଦୁନିଆରେ କେତେ ପ୍ରକାରର ଦୁଃଖ ରହିଛି । ଢ଼େର ଦୁଃଖର କଥା ତୁମେ ଲେଖିପାରିବ । ଯେବେ ତୁମେ ଏହି କଥା ପ୍ରମାଣିତ କରି ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହିବ ତେବେ ବୁଝିଯିବେ ଯେ ଏହି କଥା ତ' ବିଲକୁଲ୍ ଠିକ୍ । ଏହି ଅସରନ୍ତି ଦୁଃଖକୁ ବାବାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କେହି ଦୂର କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଯଦି ତୁମ ପାଖରେ ଦୁଃଖର ତାଲିକା ଥିବ ତେବେ କିଛି ଲୋକ ବୁଝିବେ, ଆଉ କିଛି ଲୋକ ଶୁଣି ନଶୁଣିଲା ଭଳି ରହିବେ । ସେଥିପାଇଁ ଗାୟନ କରାଯାଉଛି, ରିଡ୍ (ଭେଡ୍) କ୍ୟା ଜାନେ ସାଜ ସେ... ଅର୍ଥାତ୍ ମେଣ୍ଢାକୁ ଗୀତ ଶୁଣାଇବା ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଇବା ସେଇଆ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତୁମକୁ ଏହି ଭଳି ଫୁଲ ସମାନ ହେବାକୁ ପଡିବ । ତୁମ ପାଖରେ କୌଣସି ଅଶାନ୍ତି, ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ରହିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଯେଉଁମାନେ ଦେହ-ଅଭିମାନୀ ସେମାନେ ଅଶାନ୍ତି ସୃଷ୍ଟି କରିଥା'ନ୍ତି, ତାଙ୍କଠାରୁ ଦୂରରେ ରହିବା ଉଚିତ୍, ଛୁଇଁବା ମଧ୍ୟ ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଆଚ୍ଛା!

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ଯେପରି ଶିକ୍ଷକ ବିଦେହୀ ଅଟନ୍ତି, ତାଙ୍କର କୌଣସି ଦେହ-ଅଭିମାନ ନାହିଁ, ସେହିଭଳି ବିଦେହୀ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଶରୀରର ଅଭିମାନକୁ ଧୀରେ ଧୀରେ ଭୁଲିଯିବାକୁ ହେବ । ବିକାରୀ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ପବିତ୍ର କରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ନିଜର ବୁଦ୍ଧିକୁ ବିଶାଳ କରିବାକୁ ହେବ । ଦଣ୍ଡରୁ ମୁକ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ବାବାଙ୍କର ବା ପାଠପଢାର ସମ୍ମାନ ରଖିବାକୁ ହେବ । କେବେ ବି କାହାକୁ ଦୁଃଖ ଦେବାର ନାହିଁ କି ଅଶାନ୍ତି ସୃଷ୍ଟି କରିବାର ନାହିଁ ।

ବରଦାନ:- ଚାଲିବା-ବୁଲିବା ସମୟରେ ନିଜ ଦ୍ୱାରା ଅଷ୍ଟଶକ୍ତିର କିରଣର ଅନୁଭବ କରାଉଥିବା ଫରିସ୍ତା ରୂପଧାରୀ ହୁଅ ।

ଯେଉଁ ହୀରାଗୁଡିକ ବହୁତ ମୂଲ୍ୟବାନ ଏବଂ ବେଦାଗ ହୋଇଥା'ନ୍ତି ସେଗୁଡିକୁ ଲାଇଟ, ସମ୍ମୁଖରେ ରଖିବା ଦ୍ୱାରା ସେଥିରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ । ସେହିଭଳି ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଫରିସ୍ତା ରୂପଧାରୀ ହୋଇଯିବ, ସେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚାଲିବା ବୁଲିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଅଷ୍ଟଶକ୍ତିର କିରଣର ଅନୁଭୂତି ହେବାକୁ ଲାଗିବ । କାହାକୁ ତୁମ ଦ୍ୱାରା ସହନଶକ୍ତିର ଅନୁଭୂତି ହେବ, କାହାକୁ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାର ଶକ୍ତିର ଅନୁଭୂତି ହେବ, ଏହିଭଳି କାହାକୁ କେଉଁ ଶକ୍ତି, କାହାକୁ କେଉଁ ଶକ୍ତିର ଅନୁଭୂତି ହେବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରମାଣ ସେହିମାନେ ଅଟନ୍ତି ଯାହାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରେରଣାଦାୟୀ ହୋଇଥାଏ ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****